

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského na neverejnom zasadnutí v Bratislave 15. decembra 2010 v trestnej veci obvineného **S. H. pre prečin ublíženia na zdraví** podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T 156/2008, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. J. A., advokátky v Myjave, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25. marca 2010, sp. zn. 3To 10/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného S. H. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 22. októbra 2009, sp. zn. 2T 156/2008, bol obvinený S. H. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

dňa 5. júna 2006 asi o 14.45 hod. v obci B., v ovocnom sade patriacom Ing. P. H., napadol poškodenú A. H. tak, že jej vulgárne nadával, následne ju obomi rukami sotil do chrbta, následkom čoho poškodená spadla dolu tvárou na zem, kde ju obvinený chytil za vlasy a začal ju ťahať po ceste, následne ju začal kopat' a udierať rukami zovretými v päst' do rôznych častí tela, následne fyzicky napadol poškodeného Ing. P. H. tak, že ho udieral rukami zovretými v päst' do tváre, do oblasti nosa, následkom čoho poškodený Ing. P. H. spadol na zem, následne ho obvinený niekoľkokrát kopol do rôznych častí tela, vulgárne mu nadával, čím poškodenej A. H. spôsobil zranenia spočívajúce v pohmoždení mäkkých tkanív ľavej ruky v oblasti záprstných kostí a pohmoždenie ľavého kolena s odreninou kože v oblasti kolena, ktoré si vyžiadali liečenie v dĺžke 14 dní, počas ktorej doby bol sťažený obvyklý

spôsob života poškodenej v oblasti mobility a realizácie životných úkonov a poškodenému Ing. P. H. zranenia spočívajúce v pohmoždení mäkkých tkanív hlavy a tváre s odreninou kože pod nosom, zlomeninou nosových kostí bez posunu kostných úlomkov, pohmoždenie ľavého lakťa a ľavého stehna, ktoré si vyžiadali dobu liečenia od 5. júna 2006 do 23. júna 2006, počas ktorej doby bol obmedzený obvyklý spôsob života v oblasti mobility, fyzickej aktivity a realizácie nevyhnutných životných hygienických a stravovacích návykov.

Okresný súd obvinenému S. H. podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. a § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. uložil peňažný trest vo výmere 1 000 €. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, stanovil obvinenému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd uložil obvinenému aj povinnosť nahradiť poškodenej A. H., nar. X., škodu vo výške 290,45 € a poškodenému Ing. P. H., nar. X., škodu vo výške 638,98 €. So zvyškom nárokom na náhradu škody odkázal súd poškodených podľa § 288 ods. 2 Tr. por. na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom podali obvinený S. H., ako aj poškodení Ing. P. H. a A. H. odvolania, ktoré Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 25. marca 2010, sp. zn. 3To 10/2010, ako nedôvodné podľa § 316 ods. 1 a § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., totiž že zásadným spôsobom bolo porušené právo na jeho obhajobu a § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený vo svojom dovolaní namietal porušenie práva na obhajobu, ktoré videl v tom, že tak prvostupňový ako aj odvolací súd pri svojom rozhodovaní nebrali do úvahy ním uvádzané argumenty a doteraz sa k nim ani nevyjadrili.

Obvinený v dovolaní podrobne rozoberal skutkový stav zistený okresným súdom a potvrdený krajským súdom. Popiera spáchanie trestného činu tak, ako mu je kladený

za vinu. Poukazuje na nezrovnalosti vo výpovediach poškodených, pričom mal za to, že tieto výpovede súdy nemohli brať ako hodnoverné, nakoľko poškodení sa len snažia uškodiť jeho osobe ako aj celej jeho rodine. Spochybňuje aj výpoveď svedka M. D., ktorého prítomnosť na mieste spáchania činu nie je možné hodnoverné preukázať. Namietal, ďalej, že v konaní nebola jeho vina jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Má za to, že v tomto prípade sa mali súdy riadiť zásadou *in dubio pro reo* (v pochybnostiach v prospech obvineného).

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok prvostupňového súdu a na podklade zisteného skutkového stavu sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, ktorý dospel k záveru, že dovolanie obvineného je nedôvodné. Obvinený v dovolaní rozoberal najmä skutkový stav ustálený okresným aj krajským súdom, pričom namietal predovšetkým spôsob dokazovania na hlavnom pojednávaní a hodnotenie dôkazov oboma súdmi. Súčasne namietal aj porušenie práva na obhajobu, nakoľko jeho obhajoba nebola súdmi braná v dostatočnej miere do úvahy. Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

K dovolaniu zaslali vyjadrenie aj poškodení Ing. P. H. a A. H., pričom v tomto vyjadrení rozoberali predovšetkým okolnosti týkajúce sa rodinných vzťahov medzi nimi a obvineným S. H..

Najvyšší súd ako súd dovolací síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por.

V dovolaní obvinený namietal, že konaním súdov došlo zásadným spôsobom k porušeniu jeho práva na obhajobu, vzhľadom na to, že jeho obrana nebola súdmi v plnej miere braná do úvahy.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je zásadné porušenie práva na obhajobu. Takýmto zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Tr. por., ktoré by mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania smerujúcich k vydaniu rozhodnutí procesnej povahy (napr. rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody) alebo meritórneho rozhodnutia. Dôležité sú teda aj konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (porušenia práva na obhajobu), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Z odôvodnenia dovolania je zrejmé, že obvinený predovšetkým namietal zistený skutkový stav a spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa v napadnutom pôvodnom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho neprospech.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Najvyšší súd je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého a druhého stupňa a v nadväznosti na tento

skutkový stav zväžiť hmotnoprávne posúdenie skutku, pričom skutkové zistenia súdu prvého a druhého stupňa nemôže meniť, a to ani na základe prípadného dopĺňovania dokazovania, ako ani v závislosti na prípadne inom hodnotení v predchádzajúcom konaní vykonaných dôkazov. Mimoriadny opravný prostriedok môže viesť len k skúmaniu, či boli splnené dôvody vyjadrené v ustanovení § 371 Tr. por.

Použitie zásady "in dubio pro reo" (v pochybnostiach v prospech obvineného), ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por., prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Táto zásada sa týka iba skutkových zistení. Nakoľko dovolací súd skutkové zistenia nemôže skúmať, aplikácia tejto zásady v dovolaní neprichádza do úvahy.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. decembra 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Štefan Sekelský

Za správnosť vyhotovenia: A. Halászová